

[Forsvarsministeren.]

Hvad de under d. nævnte publikationer angår, kan jeg oplyse, at de udgives af henholdsvis forsvarets oplysnings- og velfærdstjeneste og af hjemmeværnet, og at oplag og udgifter i finansåret 1973-74 var:

	Oplag:	Beløb:
Forsvaret i Dag	15.000 × 4 årligt	kr. 56.601
Hjemmeværnet	70.000 × 10	- 733.362

Jeg skal til det anførte bemærke, at omkostningerne for bladet Hjemmeværnet i finansåret 1973-74 på grund af udgivelse af jubilæumsskrift i forbindelse med hjemmeværnets 25 års jubilæum har været ekstraordinært store. Omkostningerne i finansåret 1972-73 var således kr. 522.760.

En betydelig del af forsvarets udgifter til bladudgivelse er — som det fremgår — forbundet med virksomheden i hjemmeværnet, idet man, da hjemmeværnet blev etableret, fandt det nødvendigt at sikre den indre kommunikation ved at udsende bladet Hjemmeværnet.

En organisation med ca. 70.000 medlemmer forudsætter nødvendigvis, at et større antal meddelelser skal tilsendes det enkelte medlem. Enhver anden form for udsendelse af sådanne meddelelser end den, der sker centralt over bladet Hjemmeværnet, vil være betydelig dyrere. I tilgift muliggør denne meddelelsesform, at man i væsentlig grad kan bidrage til uddannelsesstøttende artikler, som igen bidrager til reduktion af andet trykt materiale, der ellers ville have været nødvendigt. De samme grundlæggende synspunkter gælder for udsendelsen af bladene for kvindelige medlemmer af hjemmeværnet. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at den kommitterede for hjemmeværnet har foranlediget iværksat en undersøgelse af, hvad der vil kunne spares ved en sammenlægning af blade med relation til hjemmeværnet.

Jeg skal sluttelig bemærke, at publikationen Folk og Værn, der blev udgivet af forsvarets velfærdstjeneste, ophørte med at udkomme i 1954.

Af *Poulsgaard* (FP) til finansministeren (2. august 1974):

„Vil ministeren foranledige en undersøgelse af, hvad diverse politikerrejser med

diæter og genvisitter fra andre lande koster skatteborgerne?“

(Spm. nr. 348).

Begrundelse.

Det er spørgerens opfattelse, at det er store beløb, det her drejer sig om, og nu, hvor man diskuterer, om man skal betale for at gå til læge, mener jeg, at man hellere skulle finde nogle af de fornødne millioner ved besparelser på det offentliges rejsebudget.

Finansminister *Anders Andersens* svar (9. august 1974):

En undersøgelse af, hvad politikerrejser med diæter og genvisitter fra andre lande koster skatteborgerne, vil nødvendigvis gøre, at der gennemføres et rundspørge ikke blot til ministerierne, men til folketingets sekretariat og kommunerne, som hver for sig i givet fald skulle foretage en detaljeret undersøgelse af, hvilke rejse- og repræsentationsudgifter der vedrører politikere. En sådan undersøgelse vil således være en administrativt arbejdskrævende og bekostelig affære, og det vil tage tid, før undersøgelsens resultat vil kunne foreligge.

En rent foreløbig undersøgelse af de statslige udgifter af den her omhandlede karakter har vist, at de samlede udgifter på statsbudgettet næppe overstiger 3-4 mill. kr.

Det forekommer mig derfor tvivlsomt, om de danske skatteborgere vil sætte pris på, at en så stor undersøgelse iværksættes på dette grundlag. Såfremt spørgeren måtte fastholde sit ønske om en undersøgelse, vil jeg imidlertid gerne medvirke dertil.

Af *Poulsgaard* (FP) til undervisningsministeren (2. august 1974):

„Ministeren bedes oplyse, hvad diverse lejrskoler koster skatteborgerne, og finder ministeren det ikke rimeligt i en sparetid at sløjfe disse skjulte ferierejser?“

(Spm. nr. 349).

Begrundelse.

I en tid, hvor man diskuterer, om man skal betale for at gå til læge, er det efter spørgerens opfattelse mere socialt forsvarligt at sløjfe disse lejrskoler, der klart er asociale. Jeg tænker her på den del, foræl-